

Exkurze Sasko-Berlín-Braniborsko

Ve dnech 3.6. – 6.6. se jednotlivci z několika tříd gymnázia i pedagogické SŠ zúčastnili exkurze v jedné z našich sousedních zemí – Německu. Naše cesta započala velmi brzy ráno, kdy se ani sluníčko ještě nestihlo probudit. Ve 4:15 už všichni účastníci, naše úžasné učitelky – paní Bazalová a paní Jourová, paní průvodkyně – Lucie Binko a největší celebrita – pan řidič stáli nastoupení na autobusovém nádraží. První dvě hodinky panovalo v celém autobusu ticho, protože všichni spokojeně dospávali, načež se až kolem šesté začaly ozývat první nadšené konverzace plné natěšení z nového dobrodružství.

Naší první zastávkou byly Drážďany (Dresden) vzdálené asi pět hodin od našeho milovaného Znojma. Místní zámek Zwinger, se nám bohužel navštívit nepovedlo, ale vynahradil nám to pohled na Semperoper (Semperovu Operu). Také se nám naskytl pohled na velkolepý Frauenkirche nacházející se na náměstí Neumarkt. Odtud jsme volným krokem pokračovali na vedlejší Altmarkt, kde jsme dostali první rozchod. Já a moje spolužačka Lucie Pokorná jsme například navštívily zdejší Zentralbibliothek a jen žasly nad tím úžasným výběrem. Ostatní obdivovali jak architekturu, tak sochu Martina Luthera hned u Frauenkirche či například místní restaurace a obchůdky. V Drážďanech nás taky ohromilo další velkolepé umělecké dílo – Fürstenzug. Jedná se o malbu na zdi složenou z více než 20 000 kachliček, která zobrazuje knížata a vládce v průvodu na koních.

Druhým městem byla Míšeň (Meissen), kde na nás čekala zajímavá prohlídka zdejší jedinečné porcelánky s mnoholetou tradicí. Viděli jste někdy na talíři své babičky dva zkřížené modré meče? Potom tedy gratuluji! Vaše babička vlastní talíř z Míšeňské porcelánky. Tato porcelánka se proslavila nejen nádherou svých ručně malovaných dekorací, ale také svými jedinečnými oušky hrnečků, soškami zvířat a ptáků, vázami, šperky či například takzvaným „cibulovým“ vzorem a zdobením kobaltovou modří. Stále Vám to nic neříká? Nevadí. „Onkel Google“ vždy poradí. Možná se také ptáte, jak vím, že je každíčká mistička a soška tvarovaná, lepená dohromady a malovaná ručně. Víím to, protože součástí naší prohlídky byla i návštěva dílniček, kde jsme mohli vidět zkušené experty věnující se jejich precizní práci. Připadá vám rýsování kružnic precizní a pracné? Tak zkuste malovat glazurou na talíř bez toho, abyste měli možnost použít gumu a chyby jednoduše smazat! Řeknu vám, klid v jejich očích při této tenké práci mě ohromil.

Třetí zastávkou byl Moritzburg. Ano, tuším, že pátráte v paměti a snažíte se přijít na to, kde už jste tento název slyšeli. Trochu vám pomohu. „Kdepak ty ptáčku hnízdo máš?“, zní slova našeho milovaného Káji Gotta ve filmu „Tři oříšky pro Popelku“. A přesně tato pohádka točila na zámku Moritzburg. Zámek je velká a majestátní žlutá budova zdobená hlavami jelenů a oním ikonickým schodištěm, na kterém Popelka ztratila svůj střevíček. A opět vám budu číst myšlenky – ano, střevíček na schodišti byl. Zlatě se leskl a všechny slečny hned utíkaly zjišťovat, která z nich je tou vyvolanou, která by si měla vzít krásného prince. Mnohé z nás, které se nemohly pochlubit nožkou velikosti 36, odešly zklamané a snažily se najít útěchu alespoň v krásném jezeře kolem zámku.

Čtvrtým městem, které nás zabavilo na dva celé dny a ve kterém jsme nocovali, byl nikdy nespící a kulturami přeplněný Berlín. Cesta započala u známého Checkpointu Charlie, u něž se v ruchu dopravy potřebovali všichni vyfotit a pokračovala po značkách na chodníku až k jednomu z dílů Berlínské zdi. Přes Humboldtovu univerzitu, kde mnozí z nás obdivovali majestátnost právnické fakulty, vedly naše kroky až na Museumsinsel, kde na nás čekala prohlídka expozice v „Neues Museum“. Procházeli jsme několika patry historie, kde nás přivítalo nejen starověké Řecko, ale i

Egypt a jeho bohatství. Vrcholem výstavy, který jsme si však nesměli fotit, byla busta královny Nefertiti. Myslím, že málo věcí na vás udělá takový dojem jako hloubka a inteligence jejích očí. Následovala krátká zastávka v „Neue Wache“, v níž jsme chvíli stáli a tiše pozorovali osamoceny památník „Neznámého vojína“. Mnozí si vzpomněli na Karla Kryla a jeho píseň. Rozchod, na nějž jsme tak dlouho čekali jsme dostali u kostela „Marienkirche“, kde se taktéž nachází fontána, jíž kraluje Neptun. Odtud je to jen pár kroků k berlínské radnici neboli „Rotes Rathaus“. Tato mohutná budova je zdobená jak překrásnými vitrážemi hned nad vchodem, tak elegantně vyhlížejícími hodinami a vlajkou s berlínským medvědem na úplném vrcholu věže. Od fontány s Neptunem jsme došli až ke břehu řeky Sprévy (Spree), kde jsme měli podle programu podniknout plavbu, v jejímž průběhu se nám naskytl pohled na Bode-Museum, sídlo kancléře či „těhotnou ústřici“. Za tímto kuriózním názvem se skrývá kulturní dům.

I třetí den nás přivítal Berlín s otevřenou náručí a nabitým programem. První zastávkou byla světově proslulá televizní věž, německy Fernsehturm, jež měří 368 metrů a její kopule, která se nachází ve výšce 203 metrů a do níž vede přes 900 schodů. Celý předchozí den si mnozí z nás mysleli, že skutečně půjdeme po svých, abychom ukázali naši výdrž z hodin tělocviku, ale oddechli jsme si, když nám učitelé sdělili, že ve skutečnosti využijeme výtah. Na vrcholu se vám naskytne úžasný panoramatický výhled na Berlín a jeho pamětihodnosti, který vás na několik minut skutečně omámí. Druhou zastávkou bylo muzeum DDR, kde jsme se díky unikátní expozici složené ze skříněk naplněných věcmi a fotografiemi či celých vybavených místností mohli dozvědět o běžném životě lidí v tehdejší době. Do detailu zařízená koupelna nebo dokonce vězení působily tak skutečně, že se mnohým z nás dělala husí kůže. Po prohlídce jsme si vychutnali procházku po jedné z neznámějších ulic Berlína „Unter den Linden“, což je v českém překladu „Pod lipami“. Po stranách jsme mohli obdivovat honosná sídla ambasad různých zemí, berlínskou repliku muzea Madame Tussauds, akademii umění a také třešničku na dortu – Braniborskou bránu a překrásnou kvadrigu s bohyní Viktorií na samém vrcholu. Turistů zde sice bylo bezpočet, avšak i nám se povedlo vytvořit fotku celé skupiny hned u průchodu branou. Chvilku žasnoutí vystřídal další krátký přesun k Bundestagu neboli Spolkovému sněmu, v němž jsme měli navštívit jeho neznámější a turisty nejvyhledávanější část, což je jeho skleněná kopule a střešní terasy. Nejdříve jsme podstoupili bezpečnostní kontrolu a poté bez žádných potíží či omezení vyjeli výtahem až na střechu. Sluníčko nás přes sklo hladilo po zádech a my klidně pozorovali rušné ulice Berlína na pozadí ve větru plápolajících německých vlajek. Po tomto naprosto kouzelném zážitku nastala chvíle, na níž se mnozí z nás opravdu těšili. Dlouhý rozchod v obchodním centru Mall of Berlin poblíž jednoho z neznámějších náměstí v Berlíně – Potsdamer Platz. Večer všichni odjížděli nadmíru spokojeni a už se jen mlčky loučili s tímto nikdy nespícím městem.

Čtvrtý, a tedy i poslední den jsme dali „brzy na viděnou“ našemu ubytování a autobusem se vzdálili do vedlejší spolkové země, jíž je Braniborsko. Zde jsme navštívili Postupim (Potsdam). Máloco ve vás vyvolá takový klid a vzpomínky na pohádky jako zámek Cecilienhof s jeho tichými koutky a bohatými zahrádkami. Stejně tak jako máloco ve vás vyvolá takové okouzlení jako Park Sanssouci a jeho nekonečné terasy zeleně či chrámy v okolí.

Připadá vám to jako nabitý program na čtyři dny? Ano, to máte tedy pravdu. Není proto divu, že s hlavami plnými vzpomínek a trochou smutku, že vše tak brzy skončilo, jsme odjížděli z překrásného a energického Německa v tichosti a odpočívali, dokud se autobusem nerozlehly známé české písně přesně po překročení hranic s naším domovem, Českou republikou.

Děkujeme našim učitelům, paní průvodkyni i panu řidičovi za naprosto jedinečný zážitek. Snezhana Nabokova G5.A (a všichni zúčastnění)